

Slik og sand

TEKST
KATRINE HOULER

Mikkel var sur! Sur på far og de dumme regler om slik! I morges havde Mikkel leget på værelset, og han havde pludselig fået meget lyst til slik. Godt nok sagde far, at Mikkel ikke måtte tage slik fra køkkenet uden at spørge om lov, men far snakkede i telefon, og Mikkel var lækkersulten. Så han sneg sig ind i køkkenet og fandt en pose flagermus - hans yndlingslik - vingummi med lakrids! Mikkel legede videre på værelset og hyggede sig med at spise flagermus.

“Far, jeg kan ikke finde det, vi skrev i sandet i går.”

Afsløret

Pludselig stod far på værelset! Mikkel fik skæld-ud, og nu var Mikkel megasur! Hvorfor skulle far lave de dumme regler?? Mikkel gik på stranden og sparkede til stenene. Han var sur på far. Men han vidste også godt, at han havde gjort noget forkert. Og når han tænkte på det, fik han ondt i maven. Nu kom far. Mikkel kunne mærke tårerne i sine øjne. "Undskyld, far"

sagde han, da han kastede sig i fars arme. "Jeg tilgiver dig," sagde far, "det var forkert, det du gjorde. Men jeg er glad for, at du sagde undskyld. Nu har jeg tilgivet dig, og så starter vi på en frisk".

Kram fra Gud

Det var dejligt at blive krammet af far, og nu havde Mikkel ikke længere ondt i maven. Han kiggede ned mod vandet, hvor han havde leget de sidste dage. "Far, jeg kan ikke finde det, vi skrev i sandet i går. Kan du det?" Far kiggede mod vandkanten. "Nej. Bølgerne har visket det væk, Mikkel. Og ved du hvad? Sådant er det også, med det forkerte vi gør. Når vi siger undskyld til Gud, siger han til os: Da Jesus døde på korset, slettede han alt det forkerte, du har gjort. Du er tilgivet! Og så får vi lov til at starte på en frisk. Det er som at få et kæmpe kram af Gud."